

Sygn. akt II Ka 273/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

2 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski – spr.

Sędziowie : SO Agata Wilczewska

SO Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Jacka Górskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu 2.12.2016 r.

sprawy R. J.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 284§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i inne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę, pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z 26.08.2016 r. sygn. akt II K 1518/13

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż z punktu V eliminuje „wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29.06.2013 r.”
2. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze ½ wydatków to jest kwotę 25 zł i opłatę w kwocie 700 zł oraz od oskarżyciela posiłkowego P. S. na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze ½ wydatków to jest 25 zł i opłatę w kwocie 100 zł.

Robert Rafał Kwieciński Waldemar Cytrowski Agata Wilczewska

II Ka 273/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koninie wyrokiem z 26.08.2016r. w sprawie o sygn. akt II K 1518/13 uznał oskarżonego R. J. za winnego popełnienia:

- przestępstwa z art. 286§1 kk i 284§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podst. art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w liczbie 70 stawek dziennych po 10 zł,
- ciągu trzech przestępstw z art. 284§2 kk i za to na podst. art. 284§2 kk w zw. z art. 91§1 kk skazał go na karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w liczbie 180 stawek dziennych po 10 zł ,

- na podst. art. 85 kk, art. 86§1i 2 kk połączył kary jednostkowe i wymierzył kary łączne 2 lat pozbawienia wolności i grzywny w liczbie 200 stawek dziennych po 10 zł, a na podst. art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat,

- na podst. art. 70§2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia w całości szkody poprzez zapłatę kwoty 28.000 zł z ustawowymi odsetkami od 29.06.2013 r. w terminie roku od uprawomocnienia się wyroku. skazał oskarżonego na karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych po 10 zł.

Wyrok zaskarżył obrońca i prokurator.

Obrońca zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia i obrazę przepisów z art. 7 kpk, art. 5§2 kpk i art. 410 kpk.

W oparciu o te zarzuty wniósł o uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator zarzucił obrazę prawa materialnego, tj. art. 72§2 kk i w oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę punktu V zaskarżonego wyroku.

Apelacja obrońcy nie jest zasadna, natomiast zasadna jest apelacja prokuratora.

Błąd w ustaleniach faktycznych może wynikać bądź z niepełności postępowania dowodowego (błąd braku), bądź z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd dowolności). Żadnego jednak z tych błędów nie popełnił Sąd I instancji. Sąd ten bowiem nie tylko przeprowadził wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia dowody, ale też w oparciu o wskazane w art. 7 kpk kryteria prawidłowo je ocenił i z oceny tej wywiódł jedyny logiczny wniosek, że oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwa. Sąd I instancji w prawidłowo sporządzonym, a więc spełniającym kryteria art.424 kpk uzasadnieniu wykazał dlaczego takie ustalenia poczynił. Sąd odwoławczy w pełni tę ocenę podzielając, by jej ponownie nie przytaczać, powołuje się na nią, czyniąc z niej integralną część niniejszego uzasadnienia. Ustalona zatem przez Sąd wersja zdarzeń, jeżeli tylko nie opiera się na ocenach dowolnych i jest logicznie poprawna czyni zarzut błędu w ustaleniach faktycznych bezzasadnym, natomiast uzasadnienie takiego zarzutu opiera się na ocenach dowolnych. Taka też sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

Z uzasadnienia apelacji obrońcy wynika tylko, iż oskarżonego i pokrzywdzonego łączyły poprawne relacje i niejednokrotnie prowadzili wspólne interesy polegające na sprzedaży i zamianie sprowadzonych z zagranicy samochodów, a oskarżony wyjaśnił wszelkie okoliczności zdarzenia, które nie pozwalają uczynić mu zarzutu popełnienia przestępstwa oszustwa. Apelujący nie odniósł się natomiast w żaden sposób do dowodów, w oparciu o które został ustalony stan faktyczny, w szczególności do zeznań pokrzywdzonych oraz świadków S. J., S. N., J. W., M. M., M. S., J. K. i M O..

Apelujący wręcz abstrakcyjnie uzasadnił też zarzut obrazy ww. przepisów procesowych i w ogóle nie wykazał czy obraza ta mogła mieć wpływ na treść orzeczenia.

Sąd też prawidłowo ustalił stronę podmiotową, tj. zamiar kierunkowy oskarżonego. Od wezwania bowiem oskarżonego do zwrotu powierzonych mu samochodów, oskarżony nie tylko ich nie zwrócił ale postępował z nimi jakby były jego własnością, a zatem w sposób oczywisty przywłaszczył je.

Sąd natomiast uznał za zasadny zarzut prokuratora i powołując się na wskazane w uzasadnieniu tej apelacji argumenty zmienił zaskarżony wyrok poprzez wyeliminowanie z punktu V stwierdzenia „ wraz z ustawowymi odsetkami od 29.06.2013 r „.

Wobec nieuwzględnienia apelacji obrońcy Sąd na podst. art. 634 kpk w zw. z art. 627§1 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym na podst. art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 3 ust. 1 i art. 8 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w kwocie 700 zł.

Robert Rafał Kwieciński Waldemar Cytrowski Agata Wilczewska